

Arrest

nr. 31 228 van 7 september 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengaalse nationaliteit te zijn, op 12 mei 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 april 2009

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 3 juli 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 augustus 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat T. OP DE BEECK en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 16 september 2003 het Rijk binnen en diende op 24 december 2008 een tweede asielaanvraag in. Op 23 april 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Bengaalse nationaliteit te beschikken en afkomstig te zijn uit Kishorgonj. Op 28 november 2007 diende u hier een eerste asielaanvraag in. U baseerde zich hierbij op uw politieke, familiale en juridische problemen. U kende als actief lid van Chattra League (studentenafdeling Awami League) problemen met de BNP (Bangladesh Nationalist Party). In april 2008 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U diende beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) die op 27 november 2008 de negatieve

beslissing van het CGVS bevestigde. Op 24 december 2008 diende u hier een tweede asielaanvraag in. Ondertussen zouden er zich allerlei ontwikkelingen hebben voorgedaan in de verschillende aanklachten die u al tijdens uw eerste asielaanvraag aanhaalde. Zo zouden een aantal aanklachten afgesloten zijn, waardoor u hier niets meer voor dient te vrezen. Er zouden op dit ogenblik nog twee aanklachten tegen u bestaan: een afpersingszaak en een inzake een eigendomsprobleem. In één van deze zaken zou er reeds een vonnis geveld zijn en in de andere zaak zou u door de rechtbank opgeroepen zijn. U vreest nog steeds een politieke afrekening. Ook zou u in België nog steeds een probleem kennen met uw schoonbroer, Abdul Matin Mian. Deze man zou de broer zijn van de man die in Bangladesh verantwoordelijk is voor de aanklachten tegen u (Abul Khayer Bablu). Uw schoonbroer en zus zijn intussen gescheiden. U zou in België tweemaal aangevallen zijn door uw schoonbroer. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: verschillende juridische documenten, een originele krant, een Belgisch medisch attest dd. 7/01/2009 en omslagen.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken, en dit omwille van volgende redenen. Reeds tijdens uw eerste asielaanvraag werd er gewezen op de ongeloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees voor vervolging. Dat u deze vrees probeerde te ondersteunen d.m.v. niet-authentieke documenten ondermijnde dan ook de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Tijdens uw tweede asielaanvraag verklaart u dat er nog steeds twee aanklachten tegen u bestaan. Gezien de oprechte twijfels die reeds in het verleden werden geuit met betrekking op de aanklachten tegen u mag er ook nu getwijfeld worden bij uw vrees voor de Bengaalse autoriteiten.

Deze twijfel wordt verder onderstreept door volgende elementen. U verklaarde dat er op dit ogenblik nog twee aanklachten tegen u zouden bestaan: een klacht wegens het aftroggelen van geld (de "Anwara Akhtar-zaak", genoemd naar de persoon die de klacht neerlegde) en een zaak met betrekking tot grondeigendom (gehoorverslag CGVS p. 3). Wat betreft de "Anwara Akhtar-zaak" verklaarde u tijdens uw tweede asielaanvraag dat **u deze persoon niet kende**, maar u had er een **vermoeden van dat ze tot de "BNP"** behoorde (gehoorverslag CGVS2 p. 4). Tijdens uw eerste asielaanvraag had u echter nog duidelijk aangegeven dat **u deze vrouw wel kende**, u vermoedde zelfs dat **ze lid was van de "Women League"** (gehoorverslag CGVS1 20/02/2008 p. 9). Bij confrontatie hiermee stelde u enkel dat u zich had vergist of de vraag verkeerd had begrepen, wat geen afdoende verklaring is. Voorts verklaarde u tijdens uw tweede asielaanvraag dat een hoorzitting over deze zaak ("Anwara-Akhtar") voorzien was op **5 april 2009**. Even later beweerde u dan weer dat deze zitting niet op 5 april 2009 was gepland, maar op **4 mei 2009**; op 5 april 2009 zou uw tweede zaak voorkomen (gehoorverslag CGVS2 p. 4, 5). U legde juridische documenten voor die deze aanklacht dienden te ondersteunen. Tijdens uw eerste asielaanvraag bestonden er reeds vragen bij de authenticiteit van de documenten verbonden aan de "Anwara Akhtar-zaak". Dit gecombineerd met uw verwarrende verklaringen hierboven wijst er op dat nog steeds geen geloof kan worden gehecht aan uw vrees voor vervolging in de "Anwara Akhtar-zaak" en dat er ook getwijfeld mag worden aan de authenticiteit van uw nieuwe juridische documenten i.v.m. deze zaak. Het is niet omdat u juridische documenten voorlegt dat uw ingeroepen vrees voor vervolging geloofwaardig is. Uw documenten moeten immers ondersteund worden door consistente verklaringen, wat bij u niet het geval is.

Ook wat betreft de tweede aanklacht tegen u (de eigendomszaak) kan er maar weinig geloof worden gehecht aan uw ingeroepen vrees voor verdere vervolging. Uw verklaringen over deze aanklacht waren eerder vaag. U beweerde namelijk dat u oorspronkelijk niet aangeklaagd werd, maar plots zou uw naam door de politie op de beschuldiging geplaatst zijn (gehoorverslag CGVS2 p. 3). Voorts verklaarde u over deze zaak dat er op 2 februari 2009 reeds een eindvonnis uitgesproken was: uw goederen dienden in beslag genomen te worden (gehoorverslag CGVS2 p. 2, 3, 4). In dit licht is het dan ook bevreemdend dat u later tijdens het gehoor verklaarde dat voor deze zelfde zaak nog een zitting gepland was, nl. op 5 april 2009, terwijl u eerder beweerde dat er al een eindvonnis was (gehoorverslag CGVS2 p. 5). Om de klacht in de eigendomszaak te ondersteunen legde u nu een bundel documenten voor die deels in het Engels en deels in het Bengaals opgesteld zijn. Dit is zeer bevreemdend, temeer daar men bijna midden in een zin van de ene taal op de andere overgaat. Ook blijkt uit informatie toegevoegd aan uw administratief dossier duidelijk dat documenten opgesteld door de "Magistrate's Courts", zoals de gerechtsstukken die u voorlegde, in Bangladesh niet in het Engels maar in het Bengaals zijn opgesteld. Dat de beide talen gemengd zouden worden, zoals u zelf beweerde, is dan ook uiterst merkwaardig en er mag dus terecht getwijfeld worden aan de authenticiteit

van dit document (gehoorverslag CGVS2 p. 5). U wist niet te verklaren waarom deze documenten half in het Engels en half in het Bengaals opgesteld werden (gehoorverslag CGVS2 p. 6). Er kan dus ook geen geloof worden gehecht aan de tweede aanklacht tegen u.

Tenslotte verklaarde u nog dat u ook in België problemen kende waardoor u een terugkeer naar Bangladesh vreest. U kunt deze problemen echter niet aannemelijk maken. U verklaarde bij twee aanvallen in 2007 en 2008 gewond geraakt te zijn (gehoorverslag CGVS2 p. 7). Ter ondersteuning van deze bewering legde u een medisch attest voor. Dit attest werd echter in 2009 opgesteld, waardoor het duidelijk op uw vraag gebeurde. Ook vermeldt dit attest nergens de oorzaak van uw verwondingen. Tenslotte dient ook opgemerkt dat u zich wegens de problemen met uw schoonbroer tot de Belgische autoriteiten had kunnen wenden. U beweerde dit niet gedaan te hebben daar u op dat ogenblik niet over de correcte verblijfsdocumenten beschikte. U kunt deze aanvallen dus op geen enkele manier bewijzen. U maakte dan ook onvoldoende aannemelijk nood te hebben aan internationale bescherming volgens de Vluchtelingenconventie of aan een vorm van subsidiaire bescherming.

De door u voorgelegde documenten werden reeds hierboven beschreven. Ze zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie inzake uw asielaanvraag in een positieve zin kunnen doen ombuigen. Gezien de twijfel die bestaat over de authenticiteit van uw juridische documenten, mag er ook getwijfeld worden aan de authenticiteit van de voorgelegde krant, die immers dient om uw ongeloofwaardige verklaringen te ondersteunen. De omslagen voegen niets wezenlijks toe aan uw asioldossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker roept in een eerste, tweede en derde middel de schending in "van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, m.n. de motiveringsplicht; Schending van de Conventie van Genève; Schending van art.48/4 van de Vreemdelingenwet".

2.2.1. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.3. Te dezen is de Raad niet bevoegd zich in beroep uit te spreken over de beslissingen genomen in het kader van de eerste asielaanvraag. Deze diende aangevochten te worden met de in de Belgische wetgeving bepaalde rechtsmiddelen. Overeenkomstig het algemeen rechtsbeginsel dat er niet meermaals geoordeeld wordt over eenzelfde zaak is te dezen zijn bevoegdheid beperkt tot de beoordeling van de in de tweede asielaanvraag aangehaalde nieuwe gegevens en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst, alsmede van de aanvraag om toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker legt bij zijn tweede asielaanvraag juridische documenten, een krant en een medisch attest neer. Hij wijst ook op het feit dat hij in België problemen ervaren heeft met zijn schoonfamilie. Ondertussen zouden er ook twee aanklachten weggevallen zijn en zou er een vonnis geveld zijn in zijn "eigendomszaak".

3.2. Verzoekende partij legt ter terechtzitting stukken neer zonder deze te inventariseren noch schriftelijk toe te lichten. Het betreffen twee originele kranten waarvan de kopieën reeds op het CGVS waren neergelegd met beëdigde vertalingen in het Nederlands; twee originele vonnissen met beëdigde vertaling in het Nederlands en een attest gehandtekend door Gazi Md. Shah Alam, de algemeen secretaris van 'Dhaka Bar Association'.

3.3. Het CGVS wijst terecht op het niet-authentieke karakter van de op het CGVS neergelegde juridische documenten in de eigendomszaak. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt duidelijk dat dergelijke documenten in het Bengaals moeten worden opgesteld terwijl verzoeker documenten neerlegt die in twee talen opgesteld zijn. Verzoekers loutere bewering dat "*hij de facto weet dat beide talen gebruikt worden*" is onvoldoende om de objectieve informatie in het administratief dossier te weerleggen. Verzoeker legt ter terechtzitting een nieuw attest neer gehandtekend door Gazi Md. Shah Alam de algemene voorzitter van de balie van Dhaka waarin gesteld wordt dat zowel het Engels als het Bengali gehanteerd wordt in het gerecht en dat geen enkele wet, noch de grondwet van Bangladesh het gebruik van het Engels in gerechtszaken verbiedt. Dit stuk is strijdig met de informatie in het administratieve dossier over het taalgebruik in gerechtsdocumenten dat werd verkregen van twee onafhankelijk van elkaar geraadpleegde ervaren Bengaalse advocaten. Deze informatie verwijst naar de relevante Bengaalse wetgeving en tevens naar de praktijk ter zake. Het attest van de voorzitter van de balie van Dhaka, dat in gebrekkig Engels is opgesteld, is onvoldoende om de objectieve informatie te weerleggen. Bovendien is de oorsprong van dit document en niettegenstaande de vele stempels en handtekeningen twijfelachtig. Het is immers niet aannemelijk dat de voorzitter van de balie van Dhaka onbekend is met de wetgeving inzake de essentiële vormvereisten van de Bengaalse gerechtsdocumenten.

3.4. Ter terechtzitting stelt verzoeker dat de twee neergelegde vonnissen de publicatie betreffen van een aanhoudingsmandaat in de kranten al eerder neergelegd op het CGVS. Deze stukken brengen dan ook geen nieuwe gegevens bij en kunnen de ongeloofwaardigheid van deze stukken niet herstellen. De Raad kan slechts opmerken dat verzoeker aanhoudend twijfelachtige documenten bijbrengt en deze documenten aanpast aan de bemerkingen van de bestreden beslissingen van het CGVS zonder deze zelf aan een kritisch onderzoek te onderwerpen. Verzoeker legde immers al tijdens zijn eerste asielaanvraag juridische documenten neer die noch vormelijk correct waren, noch inhoudelijk ondersteund werden door verzoekers verklaringen (RvV 27 november 2008, nr. 19.476). Dat verzoeker ondanks deze beslissing opnieuw volhardt in het neerleggen van bedrieglijke documenten wijst op achteloos en onzorgvuldig gebruik/misbruik van de asielprocedure, te meer nu hij tijdens de eerste asielaanvraag al werd gewezen op de vormvereisten van Bengaalse juridische stukken. De neergelegde stukken komen dan ook voor als complaisancestukken gemaakt voor onderhavige procedure en vertonen een frauduleus karakter.

3.4.1. Ten slotte moet worden gesteld dat in zoverre verzoeker volhardt in de neergelegde documenten omtrent de Anwara Aktar-zaak, zijn verklaringen onvoldoende zijn om de achterliggende redenen van in beschuldigingstellingen aan te tonen. Aldus maakt hij niet aannemelijk dat -voor zover deze waarachtig zijn- de klachten ongerechtvaardigd zijn en bovendien belet niets hem ervan deze aan te vechten voor de nationale Bengaalse rechter, desnoods in beroep.

3.5. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat zijn vervolging in nexu staat met één van de vijf criteria vermeld in het Verdrag van Genève, te weten ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. De groep van "*studenten, die men voor zich wil winnen en wil afsnoepen van andere politieke partijen*", kan bezwaarlijk als sociale groep in de zin van de vluchtelingenconventie beschouwd worden te meer nu de door verzoeker aangehaalde feiten, met name eigendoms geschillen en afpersing in wezen gemeenrechtelijk van aard zijn, wat verzoeker zelf ook aangeeft tijdens het gehoor (zie gehoorverslag CGVS, p.6: "*Ik voel het niet zo, het zijn persoonlijke zaken, geld en landeigendom, niet politiek*"). Verzoeker maakt niet aannemelijk dat zijn gerechtelijke

vervolgling een vervolgling inhoudt in de zin van het vluchtelingenverdrag, noch dat er redenen zijn aan te nemen dat hij onterecht of onredelijk zwaar zal worden veroordeeld.

3.6. Wat betreft verzoekers problemen met zijn schoonbroer, merkt de Raad op dat deze van interfamiliale aard zijn. Een medisch attest is bovendien geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de verzoekende partij haar verwondingen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS 10 juni 2004, nr. 132.261; RvV 11 juni 2008, nr. 12.474; RvV 10 oktober 2007, nr. 2468). Hoe dan ook, verzoekers medische problemen dateren van voor zijn eerste asielaanvraag. Het feit dat verzoeker deze niet eerder heeft meegedeeld wijst erop dat verzoeker deze niet in verband bracht met zijn voorgehouden asielproblemen.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolgling in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4.4. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven september tweeduizend en negen door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK